

да разумѣемъ. Въ подтвержденіе на това, трѣбва да напомянемъ ѡніа благовѣстители словеса, “ не двѣли птици цѣнаѣтса ѣдинимъ ассаріемъ, и ни ѣдина ѿ нихъ падѣтъ на земли безъ Отца вашего, вамъ же и власти главній вси изочтѣни сѣтъ. „ (Матѣ: 1. 29.)

§ ГІ.

Въ сздание то си человекъ атъ са сподобилъ превъходна та благодать Божіа (а.) и послѣ сздание то си, Божі-атъ промыслъ особенно за себеси (б.)

(а) Благодать та, коѣто въ сздание то си человекъ атъ получилъ ѿ Бога, сзстей въ това: “ по образъ и по подобію „ сзданъ (Быт: 1. 26.) Понѣже не може да вѣде на тварь по велико достоинство, ѡсвѣнь да са сподоби да носи напечатанні-атъ въ себѣ образъ на высочайше то и на непристѣпно то Божество. Отъ тойзи во образъ сзединѣнъ былъ чистѣйші-атъ свѣтъ въ человекъ-ческі-атъ разумъ, непорочна та свѣтлость въ вола та му, пресъвършенно то между тѣлесны те и душевны склонности сзгласіе, несмѣтимо спокойство, безсмѣртіе, владычество надъ твары те, и другы богоподобны дарованія та, коѣто поставали человекъ атъ сзвършенно блаженъ. До коѣто былъ человекъ въ това превлаженно сзстоаніе наслаждавалса съ чисто то зрѣніе на всесзвършенно то Божество: и былъ на Бога най возлюбленно то сздание. Това първо блаженно на человекъ атъ сзстоаніе видиса, чи ѣ было и звѣстно на изычницы те, коѣто златъ вѣкъ го нарекли. Св: Писаніе на много мѣста за това говорн, и между другы те (въ Псал: 11.)